

Сега азъ искамъ да ви освободя отъ заблужденията, въ които често изпадате. Разсаждавайте добре, за да се освободите отъ заблужденията си и да не страдате. Сръщате единъ вашъ познатъ, който минава покрай васъ, не ви поглежда. Казвате: Защо този човѣкъ е свилъ толкова веждитѣ и очитѣ си? Какво иска да каже съ това? Защо се сърди? За да разберете причината за поведението на вашия познатъ, преди всичко вие трѣбва да помислите малко върху произхода на веждитѣ. Оттамъ пѣкъ ще си обясните, кога човѣкъ свива очитѣ и веждитѣ си. Когато гледа право въ слънцето, човѣкъ инстинктивно затваря малко очитѣ си, свива веждитѣ си, за да може по този начинъ да регулира свѣтлината. Значи, съ свиването на очитѣ и веждитѣ си, човѣкъ приема по-малко свѣтлина. Слънчевата свѣтлина е силна, и когато човѣкъ гледа право въ слънцето, окото така се приспособява, че приема по-малко свѣтлина. Оттукъ можемъ да извадимъ заключение, че веждитѣ сѫ създадени за предпазване на очитѣ отъ голѣма свѣтлина, отъ силни външни впечатления. Човѣкъ свива веждитѣ и очитѣ си, когато преживява нѣщо силно, нѣкакво голѣмо нещастие, или голѣма изненада. Значи, човѣкъ свива веждитѣ и очитѣ си при голѣми мжчинотии въ живота. Той върви, свилъ вежди и очи, никого не вижда, а вие казвате, че специално васъ не иска да види. — Не, това е криво заключение. Този